

بسم اللہ الرحمن الرحیم

در اجتماع چه میگذرد؟

فساد منحصر باینها نیست!

۵ همچو «سخن» از مبارزه با فساد است

۶ فساد در قاموس رجال ما

۷ بانوان هم با فساد مبارزه میکنند

۸ با چه وسائلی ارزشمندی پخارج میروند؟

امروز همه جا صفت از مبارزه با فساد است. عده‌ای که اینگونه صحبتها را زیاد شنیده‌اند و عملی با آن ندیده‌اند و طبعاً بدین شده‌اند میگویند: اینها همه حرف است «کاش همان و آش همان»! جمع دیگری که تا این اندازه بدین نیستند منطق «به بینیم چه میشود»؛ را پیش‌کشیده و یک حالت انتظار بر معنی بخود گرفته‌اند و میخواهند به بینند حدادت آینده تاچه حداین گفتگوها را تأییدمیکنند، در میان اینهمه گفتگوها اختلاف عقیده‌ها چیزی که ابدآ جای صحبت نیست و مورد اتفاق عموم است، وجود یک سلسله مفاسد و حشتناک در دستگاه‌های مختلف اجتماع ما است که همه حتی اولیاء امور با آن اعتراف دارند!

راستی چند در دنیا است، ملتی با آنهمه سوابق در خشان تاریخی، با آنهمه دستورات عالی‌مدحیبی، با آنهمه انشمندان و بزرگان، بچنین روز فلاکت‌باری بی‌اقنده‌که حتی بیگانگان بحال اوتاسف خورند.

تنها چیزی که مایه امیدواری است اینست که افراد فاسد و منحرف هر قدر هم زیاد

باشد و صاحب نفوذ، باز در اقلیت هستند و منفورند، بطوریکه حتی در تشرکسانی که از وجود آنها استفاده میکنند ارزش و شخصیتی ندارند اما هنوزاً کثیریت افراد اجتماع پالایهاتند، پیمار و باوجود آنند، مالاجتماعاتی را سراغ داریم که از اجتماع فعلی ما پدرچان فاسدتر بود (ماتند جامعه عرب در زمان جاهلیت) اما وقتی تصمیم گرفتند خود را اصلاح کنند و دور میری یا مریبان بزرگ جمع شدند بزودی ریشه فساد را از جامعه خود بر کشند، بنابراین برای ریشه کن ساختن فساد در درجه اول تصمیم و خواست افراد اجتماع لازم است و در درجه دوم رهبران و مریبان با کنایت و صالح ا

فساد درقاموس رجال ما

چیزیکه در میان این گفتگوها توجه بآن نهایت ضرورت را دارد اینست که امروزه هر جا صحبت از فساد، و مبارزه با فساد و افراد فاسد می شود افکار متوجه دزدی و روش خواری و اختلاس از اموال دولتی و ملی می شود، زیرا مبارزه با فساد در قاموس رجالما بیشتر به معنی مبارزه با روش خواری و دزدی و اختلاس تفسیر می شود، شکن نیست که این قسم از فساد یکی از خطرناکترین بلاهای اجتماعی ماست و همین است که با کمال تأسف حبیث و شرافت جامعه ما را در مقابل جهانیان لکه دار ساخته است.

اما این اشتباه بزرگی است که ما فساد را تنها باین تفسیر کنیم و بزنده مبارزه با فساد را منحصر به مبارزه با اختلاس و روش بدانیم، مفاسد اجتماعی که گریبان گیریک ملت می شود مانند حلقة های زنجیر بهم پیوسته است، موضوع دزدی و روش خواری جزئی از یک بلا کلی و خانمان سوز است که سایه سنگین و شوم خود را بر اجتماع مافکنه و آن «بلای فقر اخلاقی» است، پایه های اخلاق و ایمان در اجتماع ما مست ولرzan شده، بینند و باری و هر زکی تحت نقاب «آزادی» و «اقتباس تمدن غرب» مانند سلطان در همه جا ریشه دوانده، جوانان که سرمایه و ذخیره این اجتماع هستند بیش از همه در معرض هجوم این بلاقرار گرفته اند، وسائل تبلیغاتی: مطبوعات، رادیو، سینما، تلویزیون امروز بصورت خطرناکترین مشوق این مقاصد بیرون آمده!

تعلیمات آسمانی و دستورات آموزنده دینی که میتواند مؤثرترین نقش را در اصلاح اخلاق جامعه مخصوصاً در میان جوانان داشته باشد جنبه تشریفات آنهم یکی از تشریفات خشک و بی اهمیت بخود گرفته، در اینجا این سوال پیش می آید که آیا میتوان مسئله روش خواری و دزدی را از مایر قسم های مفاسد اخلاقی جدا کرد و با آن مبارزه کرد؟! البته نه، جوانان امروز رجال فردا خواهند بود، اگر از امروز فکری به حال اطفال و جوانان نشود و فرهنگ یک برنامه وسیع تربیتی و اخلاقی برای مبارزه با مفاسد در میان محصلین فراهم نشاده، و بعای حرف، عمل نشان ندهد، هر گز نباید انتشار داشته باشیم این جوانان که فرد اپتهای

مختلف این اجتماع را اشغال میکنند دزد و غارتگر و رشوه خوار از آب در نیایند ۱ صریحتر بگوییم؛ جوانی که سروکارش تمام با فیلم‌های عشقی و جنابی و کتابهای امور جنسی و جرائد و روزنامه‌های گمراهنند و ترانه‌های هوس انگیز خواهند گشاد رادیو و فیلم‌های آموزنده‌ها تلویزیون و... هست، فردا بهتر از این رجال فاسد که می‌بینیم نخواهد شد. بلکه بدرجات بدتر خواهد بود زیرا آنها در محبوطی که به مراتب از امر و زوال‌تر پرورش یافته‌اند و چنین هستند و ای بروزی که این دسته از جوانان سرکار بیایند.

بانوان هم با فساد مبارزه میکنند!

چند کلمه هم از طرز مبارزه رؤسای جمعیت‌های «خیالی» بانوان با فساد بشنوید، آنها دور خود نشستند و پس از مشورت‌های لازم باین‌جا رسیدند که لازم است در این مبارزه با فساد شرکت کنند (و با مقاصدی که خود و جمیع از همنوعان آنها آتش افروزان بوده و هستند) بود آن سهم مؤثری داشته‌اند مبارزه کنند) واژه‌هه جالبتر اینکه یکی از مواد حساس برنامه اصلاحی خود را «گوشت نخوردن» در شب و روز سه شبیه قرار دادند تا به «دام» این کشور خدمت کنند!

مانمیدانیم چطور شده که رؤسای جمعیت‌های بانوان همه چیز را ول کرده به «گوشت» چسبیده‌اند؟ از آن‌همه سالنهای زیبائی و مدوآرایش سخنی بیان نیامده، اگر اینهار استی دلشان برای اقتصاد این کشور ساخته خوبست با فراد مانند خود را توصیه کنند لااقل هفت‌های یک‌گروز (آری فقط هفت‌های یک‌گروز) بكلی سالنهای زیبائی و مد را تعطیل کنند (مشروط براینکه عمل نشان دهند نه حرف) در عرض سال یک ماه از رفاقت سینماهای کذاشی و دیدن آن‌همه فیلم‌های مسموم و کشنده اخلاق پر هیزنند و اینهمه ثروت هنگفت ایرانی را بجیب مؤسسات فیلم‌برداری خارجی و کار گردانهای آنها و یک مشت زن و مرد معتاد و آلوهه بنام «هنر پیشه» نریزند.

ولی آنسوس که مطلب باین سادگی نیست، یک‌غیر میکفت من در عکسی که از ملاقات نمایندگان جمعیت‌های بانوان با خست و زیر در جراید معروف منتشر شده بود دقت کردم دیدم مخصوصاً همه کفسهای سفید و یک زنگ و مثل هم و آخرین مد را پوشیده‌اند اینست طریقه مبارزه با تجمل پرستی... شما را بخدا هر چه میخواهید گوشت بخورید اما این حرکات از اکنار بگذارید، فساد اینهاست، مخارج زائد و بیهوده مخارجی است که در این راهها و مانند آن صرف میشود، نه گوشت که جزء مواد اصلی غذایی انسان است واز نظر مقرر بصره بودن خوراک خانواده‌های فقیر را تشکیل میدهد. شما نماینده بانوان ایرانی نیستید، اکثریت قریب با تفاوت آنها از راه و زمین شما وهم فکران شما بیزارند. همه میدانند خودتان هم میدانید که این نام را بدروغ روی خود گذاردید اید: شاخن طوفانی که شما همین

مبارزه با کوشش است!

ازر همکلت با چه وسائلی خارج میشود؟

چندی قبیل که از طرف دولت فلی دستوری راجع به منع ورود رفاسه‌های خارجی صادر گردید پرده از روی اسرار و حشتناکی برداشته شد که در عرض سال صدها رفاسه‌خارجی بوسیله یک مشت سود پرست باین مملکت می‌آیند و تروتهای کلانی از «اقتباس‌گذاری‌گان» تمدن غرب، بجیب زده و میروند، ارقامی که در این زمینه در یکی از جراحت معروف‌ منتشر شده بود راستی عجیب بود، آنها در یک‌ماه چند فقره پنجاه هزار زیالی و مسد هزار زیالی خرج چشم تولد فلان رفاسه خارجی در تهران شده بود اخراج یک آسوری را پیش از ۲۰ هزار ریال در یک شب نوشتند بودا حقوق رفاسه‌هایی که اکنون (یعنی پس از منع ورود رفاسه‌های خارجی) در تهران هستند بالغ بر ۱۵ میلیون ریال در یک‌ماه پرآورده بود (۱) مشتریها و مشوقین این رفاسه‌ها از کدام دسته‌اند؟ از طبقات دیندار و پایان بند بستورات مذهبی هستند یا همین طرفداران بقید و شرط تمدن اروپائی! آیا اینها جزء مقاصد نیست؟ نباید جدا از آن مبارزه کرد؟ آیا فساد منحصر بر شوه خواری و دزدی و اختلاس است و اینها موجب فقر و بد بختی و بیرون رفتن ارزکشون خواهد بود؟

خوبست اگر بنناهست مبارزه جدی با فساد شود یک برنامه وسیع و دامنه‌دار تنظیم گردد نتیجه بخش و مؤثر باشد و بتواند لااقل قسمتی از این بد بختیها و دردهای اجتماعی ما را بر طرف سازد، و بقیه‌های ما نخستین قدم اصلاح اخلاق عمومی اصلاح دستگاه‌های تبلیغاتی و اصلاح فرهنگ است.

در بیان این بحث توجه خواهند گان کرامی را بگفتار بر جسته‌ای که از بین‌مرگرامی اسلام (من) نقل شده است جلب می‌کنم: صنفان من امتنی اذا صلح اصلحت امتنی واذا افسد افسدت: الامراء والقراء! [دو دسته‌اند که اکر اصلاح شوند جمیعت مسلمانان اصلاح خواهد شد و اگر فاسد شوند جمیعت‌هم فاسد خواهد گردید؛ زمامداران و گویندگان، ادیان حدیث بزرگ، شخصیت جهان اسلام راه اصلاح را منحصر با اصلاح هیئت حاکمه و دستگاه‌های تبلیغاتی معرفی فرموده است.]